

2017-09-17 14e sön e Trefaldighet: ENHETEN I KRISTUS Björn Helgesson

För en månad sedan besteg jag det 1000 meter höga berget Hoven i Norge. En stålvajern jag hela tiden var länkad vid var fäst i bergväggen. Det var 1 1/2 meter mellan varje fästpunkt. Under hela klättringen flyttade jag kabinhakarna i min klättersela förbi dessa fästen. Om jag tappad taget och föll skulle fallet som mest bli 1 1/2 meter. Långt nog skulle det visa sig. Självt tycker jag inte om höga höjder men min yngsta dotter ville prompt klättra så jag följde med. Jag lät bli att titta ner under hela klättringen.

När man ägnar sig åt bergsklättring måste man använda benmuskulerna. Ingen människa är stark nog att bara använda armmuskulerna och dra sig upp från den ena klippavsatsen till den andra. Ovanför mig klättrade en stor, stark och betydligt yngre man. Han litade på sina vältränade armar. Men när vi kommit halvvägs var hans armstyrka ändå slut. När han skulle ta sig förbi ett överhäng orkade han inte utan föll handlöst bakåt. 1 1/5 meter fritt fall. Med ett sugande ljud for han in i bergväggen strax ovanför mig. Ena benet träffade en av bultarna som fäste vajern i berget och ett rejält sår slogs upp. Blodet droppade ner på oss som var nedanför från mannen som hängde i sin sela. Vi lämnar honom där en stund.

Idag är det kyrkoval och som av en händelse knyter bibeltexterna väl an till frågan om vad kyrkan är och hur den borde styras. I episteltexten får vi möta stridigheterna mellan partibildningar i staden Korinth, en stad som då hade lika många invånare som Örebro har idag. "Jag hör till Paulus eller jag hör till Apollos eller jag hör till Kefas eller jag hör till Kristus." "Har Kristus blivit delad" frågar Paulus indignerat. Kyrkan är en kropp där hela kroppen lider om en del lider och hela kroppen gläds om en del hedra. Ett är huvudet och det är Jesus. Idag strider de världsliga partierna om att få bestämma över den kristna kyrkan och man kan fråga sig vad Paulus skulle ha sagt om han var här.

Vad för sorts organisation är egentligen en kyrka? Martin Luther sa att skriften är klar men kyrkan fördold. Idag säger många tvärtom. Bibelns mening är fördold, den är ett tidsbundet dokument som kan tolkas fritt. Allt för att kunna tona ner Jesu radikalitet. Vad kyrkan är kan man däremot med all tydlighet veta genom att läsa i Kyrkoordningen.

Martin Luther tyckte inte om ordet kyrka. Han talade hellre om kristenheten. Kyrkan som organisation rymmer ett heligt folk och ogudaktiga skenheliga som kommit dit av allsköns skäl. De finns sida vid sida. Det heliga folket finner man där ett antal kännetecken är för handen. Lyssna så skall ni få höra.

Kristenheten finns där 1. evangelium förkunnas och tas emot 2. Där människor döps och mässa firas 3. Där människor ber, lovsjunger och klagar inför Gud 4. Där ämbetsbärare avskiljs för tjänst 5. Där himmelrikets nycklar brukas för att återföra de som gått vilse 6. Där korsets tecken syns. Med det menar Luther att folket lider i Kristi anda. Dessa tecken grundas på den första av Mose två stentavlor d v s de första tre budorden som handlar om vår direkta gudsrelation: Du skall inte ha andra Gudar vid sidan av mig, Du skall inte missbruka Herrens, din Guds namn och Tänk på vilodagen så att du helgar den. Dessa är de

tre avgörande buden, framförallt det första. Men Luther stannar inte här. Han går vidare till de följande buden: (4) Hedra dina föräldrar, (5) döda inte, (6) Begå inte äktenskapsbrott, (7) Stjäl inte, (8) Ljug inte, (9), Åtrå inte din grannes egendom, (10) Åtrå inte hennes partner, barn eller samhällsställning.

Hjärtats tro - alltså det som de tre första buden handlar om - föder kärlekens gärningar hos det heliga folket. Kärlekens gärningar får sin inriktning genom 4-10 budet. Jesus sammanfattar det hela genom att säga: Du skall älska Herren din Gud med all din kraft - alltså bud 1 - 3 och din nästa som dig själv - alltså bud 4-10. Där spår av detta finns där finns kristenheten. Den är inte svensk, nationalistisk, inte heller demokratisk, socialistisk eller liberal. Den grundar sig i Jesus. Den är spridd över hela världen. En del av denna kristenhet finns fördold i den organisation som heter svenska kyrkan men inte mer än i Kristet center eller Mariakyrkan. Enheten i Kristus finns just i Kristus, inte i en viss kyrkoorganisation. Jesus sa: Jag ber att de all skall bli ett och att liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Inte i partiet eller organisationen, utan i Kristus.

Hur gick det då med bergsklättraren? Jag ropade neråt och strax kom en av färdledarna klättrande upp som en spindel på sitt nät. En 20-årig tjej med smala armar. Hon klättrade här med grupper flera dagar i veckan hela sommaren. Jag kan inte stödja på foten klagade mannen. Färdledaren kopplade sin ena kabinhake i hans sele, klättrade över avsatsen och ropade att hon skulle dra honom upp. Helt omöjligt, tänkte jag. Den skadade vägde närmare hundra kilo. Men kombinationen av hans styrka, hennes instruktioner och det hon kunde dra gjorde att han kom förbi överhänget.

Denna dag vill jag säga två saker. För det första att Svenska kyrkans som samlar 60 % av befolkningen helt uppenbart till största del består av människor som inte är kristna och styrs av de som råkar ha mest makt. För det andra vill jag säga att alla döpta är länkade till Gud som bergsklättraren till vajern. Ingen av oss kan i sig själv fylla kriterierna för kristenheten, för det heliga folket, vi faller alla. Men vi sitter som bergsklättraren genom dopet fästade vid Gud. Den Helige Ande drar i oss för att vi skall nå målet. Vi kan se tecken på vem som är en kristen men det är aldrig vår uppgift att stöta ut. Svenska kyrkan avvisar tanken på rena församlingar. Vår uppgift i väntan på skördetiden då agnarna skall skiljas från vetet är att räcka varandra handen. Alla faller vi ur kristenheten, alla behöver vi ibland en hand för att komma över nästa klippavsats.